

Sygn. akt OSD 27/15

POSTANOWIENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych
z dnia 05 sierpnia 2015 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Anna Michnicka -Dziewurska
Sędziowie: r. pr. Andrzej Kras - sprawozdawca
r. pr. Tomasz Fox

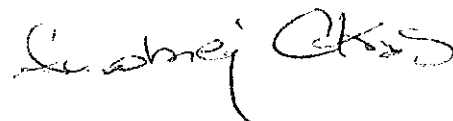
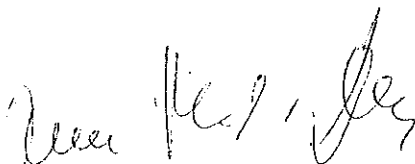
Protokolant: apl. radc. Katarzyna Woźniak

Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego: r. pr. Moniki Klonowskiej

po rozpatrzeniu zażalenia skarżącej z dnia 17 czerwca 2015 r. na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 28 maja 2015 r. o umorzeniu dochodzenia w sprawie radcy prawnego sygn. akt

postanowił:

1. Utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP z dnia 28 maja 2015 r. o umorzeniu dochodzenia w sprawie
2. Kosztami postępowania w kwocie 1869,70 zł (słownie: tysiąc osiemset sześćdziesiąt dziewięć i siedemdziesiąt groszy) obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych

Sygn. akt OSD 27/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 maja 2015 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego, w oparciu o art. 17 § 1 k.p.k. w zw. z art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (dalej określanej jako „ustawa”) umorzyła dochodzenie w sprawie naruszenia zasad etyki przez radcę prawną [REDAKTOWANE] wszczęte ze skargi [REDAKTOWANE] sygn. akt RD 60/14. W uzasadnieniu postanowienia Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego stwierdziła, że w dniu 19 maja 2011 r. radca prawny [REDAKTOWANE] podając nieprawdę, skierowała wniosek egzekucyjny do komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym [REDAKTOWANE], bez wymaganego przepisami prawa tytułu wykonawczego, przez co naruszyła zasady etyki radcy prawnego. Skarga przeciwko radcy prawnej została wniesiona w dniu 15 maja 2014 r., natomiast pierwszą czynnością w sprawie, która z mocy prawa przerwała bieg przedawnienia, było postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 24 czerwca 2014 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia. W konsekwencji nie doszło do przerwania biegu przedawnienia ścigania przewinienia dyscyplinarnego, w myśl art. 70 ust. 1 ustawy

Na powyższe postanowienie zażalenie wniosła pełnomocnik skarżącej, wskazując, że Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego błędnie ustaliła stan faktyczny, bowiem nieprawidłowo przyjęła, że nie doszło do przerwania biegu przedawnienia wskutek złożenia skargi w dniu 12 maja 2015 r. Ponadto pełnomocnik zarzuciła, że Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego błędnie uznała, że pierwszą czynnością organu dyscyplinarnego, przerywającą bieg przedawnienia ścigania przewinienia dyscyplinarnego, jest postanowienie wydane przez organ dyscyplinarny, przy całkowitym pominięciu, że organ ten od momentu złożenia skargi podejmował już czynności w sprawie, które bieg przedawnienia przerwały. Ponadto, z ostrożności procesowej, pełnomocnik skarżącej wskazała, że w przypadku uznania przez Sąd Dyscyplinarny, że na podstawie art. 4 k.k., w niniejszej sprawie należałoby zastosować ustawę w brzmieniu sprzed jej zmiany, która miała miejsce w dniu 25 grudnia 2014 r., w dalszym ciągu naruszony byłby przepis art. 70 ust. 3 ustawy, który wskazywał, że „przedawnienie dyscyplinarne przerywa każda czynność rzecznika dyscyplinarnego lub Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego w sprawie”. W związku z powyższym pełnomocnik skarżącej złożyła wniosek o uchylenie w całości wydanego w sprawie postanowienia i przekazanie sprawy do dalszego prowadzenia przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego.

W sprawie pismo z dnia 3 czerwca 2015 r. złożył również obrońca obwinionej, który podzielił stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego. Dodatkowo wskazał również na inne aspekty sprawy, przemawiające za niewinnością obwinionej, dotyczące m.in. charakteru złożonego do komornika wniosku egzekucyjnego, jego autentyczności, organizacji pracy w kancelarii obwinionej, sposobu pozyskania informacji dot. czynności podjętych przez komornika w sprawie, czy też struktury organizacyjnej i funkcji, jaką pełni obwiniona w spółce komandytowej. W ocenie obrońcy, przedstawione okoliczności przemawiały za umorzeniem postępowania prowadzonego przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego.

Mając na uwadze powyższe, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Istotą niniejszego postępowania odwoławczego jest zbadanie, czy Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego, w efekcie prowadzonego dochodzenia, dokonał prawidłowej oceny faktycznej i prawnej sprawy, w kontekście treści wniesionej skargi. W efekcie przeprowadzonego badania, po

wszeghstronnej analizie sprawy, Sąd Dyscyplinarny stanął na stanowisku, iż ostatecznie niniejsze zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Podjęte przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego czynności sprowadzały się do ustalenia istnienia przesłanek formalnych, wymaganych dla merytorycznego rozpatrzenia sprawy. Jedną z nich jest warunek podjęcia postępowania w terminie nie dłuższym niż 3 lata od dnia popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego, wyrażony w treści art. 70 ust. 1 ustawy. Oznacza to, że w tym czasie właściwe organy dyscyplinarne muszą wszcząć postępowanie, bowiem dopiero ta czynność skutkuje przerwaniem biegu terminu przedawnienia ścigania przewinienia dyscyplinarnego. Stanowisko takie można wyprowadzić z redakcji art. 70 ust. 2 ustawy, który wskazuje, że „w razie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, karalność przewinienia dyscyplinarnego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia minęło pięć lat”. Tym samym nie każda czynność podjęta przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego w sprawie powoduje przerwanie biegu przedawnienia, a jedynie wydanie postanowienia o wszczęciu dochodzenia. Wtedy dopiero otwiera się możliwość prowadzenia postępowania dyscyplinarnego i dalszej, merytorycznej oceny działań profesjonalnego pełnomocnika. Równocześnie przekroczenie wskazanego w ustawie okresu trzech lat powoduje konieczność pozostawienia sprawy bez merytorycznego rozpoznania, tj. bez możliwości ustalenia, czy doszło do naruszenia zasad etyki, czy też zachowanie radcy prawnego było deontologicznie w pełni uprawnione. Ostatecznie należy mieć również na uwadze, że 3 lata to okres zawity - oznacza to, że nie może być on ani skrócony, ani wydłużony przez organy dyscyplinarne lub strony postępowania, a zatem jego zachowanie musi stanowić dla skarżącego priorytet.

W przedmiotowej sprawie zgłoszony przez skarżącą wniosek w istocie dotyczył działania radcy prawnego, które miało miejsce dalej niż trzy lata od momentu wydania przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego pierwszego postanowienia w sprawie. Tym samym, w ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego zaistniała przesłanka do jego umorzenia w myśl art. 70 ust. 1 ustawy, a stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, wyrażone w postanowieniu z dnia 28 maja 2015 r., sygn. [REDAKCYJNE] należało przyjąć za uprawnione.

Zważyć również należy, że w niniejszym postępowaniu przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym zastosowanie miały przepisy ustawy w brzmieniu obowiązującym od 25 grudnia 2014 r. Wymóg taki został przewidziany w treści ustawy z dnia 7 listopada 2014 r. o zmianie ustawy - Prawo o adwokaturze oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2014 r. poz. 1778), gdzie w art. 6 ustawodawca wskazał, że „do postępowań dyscyplinarnych wszczętych przed dniem wejścia w życie ustawy i do tego czasu niezakończonych stosuje się do ich zakończenia w danej instancji przepisy dotychczasowe.” Mając na uwadze, że postępowanie przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym zostało wszczęte 8 lipca 2015 r., sprawa została rozpoznana w oparciu o przepisy ustawy w nowym brzmieniu.

Na niniejsze postanowienie nie przysługuje zażalenie.

O kosztach postępowania Sąd Dyscyplinarny orzekł zgodnie z art. 70⁶ ust. 2 ustawy.

